

Nowe Przymierze Izraela

Naród wybrany spogląda wstecz na wielkie przymierze, jakie Bóg uczynił z Abrahamem, ich przodkiem – przymierze potwierdzone przez Wszechmogącego Boga przysięgą, aby Jego lud mógł być całkowicie pewny co do jego ostatecznego wypełnienia. Izrael zrozumiał jednak, że z błogosławieństwem dla świata jest nieodłącznie związane ustanowienie Boskiego Prawa i że błogosławienie ludzkości musi być zgodne z tym Prawem. Dlatego też Żydzi wskazują na Mojżesza i na przymierze, które Bóg zawarł przezeń z ich narodem. Prawdą jest, że z Przymierzem Zakonu wiążą się pewne rozczarowania. Jako naród Izraelici oczekiwali o wiele więcej, niż udało im się kiedykolwiek osiągnąć. Mieli nadzieję, że okazując posłuszeństwo wobec wymagań Prawa sami wejdą w posiadanie wiecznego życia. Spodziewali się także, że Bóg Jahwe użyje ich w celu błogosławienia innym narodom, przyprowadzając cały rodzaj ludzki pod panowanie Zakonu Bożego. W ten sposób przez Przymierze Zakonu cały świat mógłby otrzymać błogosławieństwo, dostąpić restytucji i życia wiecznego.

Pomimo wielkiego rozczarowania, płynącego z faktu, że jako naród nie osiągnęli życia wiecznego ani wywyższenia, Żydzi nadal trzymali się tego Przymierza i ufali w jego przyszłe błogosławieństwa.

W trudnych sytuacjach wołali do Pana o pomoc i prosili o wyjaśnienie, dlaczego oczekiwane błogosławieństwa nie nadchodzą. Pan odpowiadał im przez proroków, że zanim spłyną obiecane łaski, musi przyjść Mesjasz – wielki Nauczyciel i Władca, podobny do Mojżesza, lecz o wiele silniejszy. Będzie on posiadał cechy sędziego, kapłana, pośrednika, zakonodawcy i króla. Pod Jego kierownictwem Izrael sam otrzyma błogosławieństwo, a także stanie się drogą do błogosławienia przez Boga wszystkim narodom. Mojżesz przepowiedział przyjście tego większego Proroka: „Proroka wam wzbudzi Pan, Bóg wasz, z braci waszych, jako mię; onego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. I stanie się, że każda dusza, która by nie słuchała tego proroka, będzie wygładzona z ludu” – Dz. Ap. 3:22-23; 5 Moj. 18:15, 19). Dlatego serca Izraelitów oczekiwały na Mesjańskiego Kapłana i Królewskiego Pośrednika, który uczyniłby dla nich dużo więcej, niż był w stanie dokonać Mojżesz, chociaż przez służbę tego wielkiego prawodawcy naród skorzystał bardzo wiele. O tym pozafiguralnym Mojżeszu – Mesjaszu – Pan mówi przez proroka: „Oto ja posyłam Anioła mego, który zgotuje drogę przed obliczem moim; a zarazem przyjdzie do kościoła swego Panujący, którego wy szukacie, i Anioł przymierza, którego wy żądacie; oto, przyjdzie, mówi Pan zastępów” – Mal. 3:1.

Nowy Pośrednik

Wysłanie Nowego Pośrednika oznaczało Nowe Przymierze lub przynajmniej odnowienie Przymierza Zakonu przy udziale skuteczniejszego Pośrednika – Mesjasza. O tym odnowieniu Przymierza Synaickiego pod kierownictwem Mesjasza, wyższego Pośrednika i Pomocnika ludu wybranego, mówi szczegółowo 31 rozdział Proroctwa Jeremiasza. Właśnie przez usta Jeremiasza Pan przemawiał przy końcu długiego okresu wygnania Izraela spod Bożej łaski – tak jakby mówił to dziś. Świadczą o tym wersety 28-29: „A jakom się starał, abym ich wykorzenił, i burzył, i kaził, i gubił, i trapił: tak się starać będę, abym ich pobudował i rozsadził, mówi Pan. Za onych dni nie będą więcej mówić: Ojcowie jedli grona cierpkie, a synów zęby ścierpnęły” – Jer. 31:28-29.

Słowa te są wystarczająco jasne: nie wskazują one na żaden okres z przeszłości Izraela, lecz na czas, który jest tuż przed nami, który wkrótce się rozpocznie. „Grona cierpkie” odnoszą się do wpływów dziedziczności – do faktu, że grzechy rodziców mają wpływ na dzieci całej ludzkości, tak iż w rzeczywistości wszyscy są grzesznikami bez względu na swoje intencje, wszyscy bowiem mogą powiedzieć o sobie: „Oto w nieprawości poczęty jestem, a w grzechu poczęła mię matka moja” – Ps. 51:7. Niemniej jednak czas wielkiej zmiany epok jest tuż przed nami. Ta dziedziczność nie będzie już panowała nad rodzajem ludzkim. Zamiast postępującego upadku rozpocznie się podniesienie, przywrócenie do poprzedniego stanu. Jedynie ci, którzy dobrowolnie i świadomie postępuwać będą wbrew Boskiemu Prawu, poniosą odpowiedzialność i karę za grzech, określoną w słowach „umierając umrzesz”.

Zacytowane przez nas powyżej wersety, stanowiące wstęp do omawianego fragmentu Proroctwa Jeremiasza, wprowadzają najważniejszy element posłannictwa dotyczącego Nowego Przymierza. Dalej czytamy: „Oto dni idą, mówi Pan, których uczynię z domem Izraelskim i z domem Judzkim przymierze nowe; nie takie przymierze, jakim uczynił z ojcami ich w on dzień,

któregom ich ujął za rękę ich, abym ich przywiódł z ziemi Egipskiej; albowiem oni przymierze moje wzruszyli, chociażem Ja był małżonkiem ich, mówi Pan. Ale to jest przymierze, które postanowię z domem Izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Dam zakon mój do wnętrzości ich, a na sercu ich napiszę go, i będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim. I nie będzie więcej uczył żaden bliźniego swego, i żaden brata swego, mówiąc: Poznajcie Pana; bo mię oni wszyscy poznają, od najmniejszego z nich aż do największego z nich, mówi Pan; bo miłościw będę nieprawościom ich, a grzechów ich nie wspomnę więcej” – Jer. 31:31-34.

Widzimy jasno wyższość tego Nowego Przymierza nad Starym. Stare było zapisane jedynie na kamiennych tablicach. Nowe, z woli Pana, będzie stopniowo zapisywane w sercach wszystkich tych, którzy wejdą pod błogosławiony wpływ Jego Królestwa. O starym Zakonie trzeba było Żydom przypominać przez cały czas: w każdy sabbat, a nawet częściej. Z nowym Prawem rzecz się ma inaczej: każdy będzie je znał, ponieważ zostanie ono zapisane na sercu i w sumieniu każdego człowieka, od najmniejszego do największego. Stare Przymierze Zakonu, z Mojżeszem jako pośrednikiem, musiało być każdego roku odnawiane przez powtarzanie ofiar z cielców i kozłów, które obmywały grzechy Izraelitów i zapewniały im Boskie przebaczenie na następny rok. Nowe Przymierze Zakonu będzie pod tym względem o wiele lepsze, gdyż na zawsze usunie konieczność corocznego powtarzania Dnia Pojednania. Grzechy i występki ludu będą już zmazane tak dokładnie, że dalsze ofiary okażą się niepotrzebne.

Oczekiwanie na Wielkiego Pośrednika

Od ponad trzech tysięcy lat Izrael czeka na swojego lepszego Pośrednika – czeka, ma nadzieję i modli się. Możemy teraz ogłosić, że Jego adwent – dzięki Panu Bogu – jest już bardzo blisko; że Jego moc, chwała, cześć i dostojeństwo będą tym wszystkim, czego Żydzi oczekiwali, a nawet czymś o wiele większym. Będzie On jednak Pośrednikiem duchowym, niewidzialnym dla ludzi. Jego moc i chwała będą widoczne na ziemi tylko poprzez Jego działanie, kiedy odrzuci złych, a wywyższy godnych, do tej pory poniżanych. Ten wielki Pośrednik obejmie władzę i panowanie, gdy tylko nadejdzie czas wyznaczony przez Jahwe. Mamy powody, aby wierzyć, że czas ustanowienia tego wielkiego Imperium na ziemi będzie miał miejsce przy zakończeniu siedmiu czasów niełaski dla Izraela, w roku 1915, lub zaraz potem, podczas wielkiego ogólnoświatowego ucisku, jaki nastąpi wtedy na ziemi, albo wkrótce po tym okresie ucisku.

Ten wielki Kapłan, którego Pismo Święte nazywa „Królem Chwały”, będzie niewidzialny dla ludzi, podobnie jak niewidzialny jest książę ciemności – Szatan, którego Biblia nazywa z kolei „księciem tego świata”. W związku z czasem ucisku Książę Chwały zwiąże księcia ciemności, odbierając mu wszelką moc do dalszego zwodzenia rodzaju ludzkiego podczas chwalebego Tysiąclecia, które właśnie wtedy się zacznie. Rzecz jasna, ten wielki duchowy Król musi mieć swoich przedstawicieli na ziemi, między ludźmi, tak jak książę ciemności używał do swoich celów synów Beliata i jego sług, z których wielu służyło mu w nieświadomości. Książę Żywota będzie jednak korzystał ze służby czystych, świętych, godnych i pobożnych. Żaden z Jego sług nie będzie zniewolony przez niewiedzę lub przesady. Wręcz przeciwnie: sprawiedliwi zakwitną, a czyniele zła zostaną odcięci (Przyp. Sal. 11:28; Psalm 37:9).

Bóg wybrał już te wspaniałe osoby, które będą reprezentantami Mesjasza wobec Izraela i całego świata. Zostały one wytypowane dawno temu, według swojej wiary, posłuszeństwa i cierpliwego znoszenia prześladowań w imię sprawiedliwości. To szlachetna grupa. Wszyscy oni są Hebrajczykami – wybranymi członkami narodu wybranego: Abraham, Izaak, Jakub, Mojżesz, Dawid i wszyscy prorocy, a oprócz nich inni, zbyt liczni, by ich tu wymieniać, którzy przez doświadczenia wiary, cierpliwość i lojalność wykazali swoje umiłowanie sprawiedliwości, Prawdy i Boga. Są oni godni. Są wybranymi Bożymi przeznaczonymi do wspaniałego celu. Temu celowi nie będzie służyło wzbudzenie ich z grobu w takim samym stanie, w jakim zmarli. Nie, gdyż przez swoją wierność w warunkach próby udowodnili już w zadowalającym Boga stopniu, że są lojalni względem sprawy. W nagrodę powstaną z grobu w stanie lepszym niż ich współtowarzysze. Otrzymają doskonałe umysły i doskonałe ciała, będą stanowić chwalebny przykład doskonałego człowieczeństwa, takiego, jakie podoba się Bogu. Tak dla Izraela, jak i dla wszystkich narodów staną się przykładem tego, co każdy potomek Adama może osiągnąć, jeżeli zachowa posłuszeństwo względem warunków Przymierza.

Korzyści Nowego Przymierza

Wskazaliśmy już na niektóre korzyści płynące z Nowego Przymierza. Przez tysiąc lat wielki Pośrednik będzie stał pomiędzy Boską Sprawiedliwością a Izraelem, aby zlać na wszystkich chętnych i posłusznych błogosławieństwa Boskiej łaski – błogosławieństwa, których sami z siebie nie byłoby godni, ponieważ są niedoskonalymi na skutek upadku, błogosławieństwa zamierzone przez Boską opatrzność, aby dać ludziom możliwość stopniowego podniesienia się aż do zupełnej doskonałości ludzkiej natury na podobieństwo Starożytnych Godnych – ich instruktorów i przewodników, przedstawicieli Mesjasza pośród ludzi. Będzie to wspaniały dzień dla ludu wybranego! Wszystko, o czym kiedykolwiek marzyli, a nawet o wiele więcej, stanie się ich chwalebny udziałem. Te wspaniałe przywileje nie będą jednak należały tylko do nich, ponieważ – choć Przymierze zostanie zawarte z Izraelem – możliwość wejścia do społeczności przymierza z Bogiem będzie dana wszystkim narodom, co pozwoli każdemu stać się Izraelitą przez wiarę i przez posłuszeństwo wobec Prawa Nowego Przymierza.

Trudność w przypadku Przymierza Mojżeszowego polegała na tym, że Mojżesz pod wieloma ważnymi względami nie był kompetentnym pośrednikiem. Mesjasz będzie jednak posiadał o wiele lepsze kwalifikacje w zakresie wykonywania obowiązków związanych z urzędem pośrednika, i dokona tego wielkiego dzieła, którego podjął się Mojżesz, lecz którego nie udało mu się spełnić. Dzieło Mojżesza było co najwyżej obrazem doskonałego dzieła Mesjasza-Pośrednika. Podstawą Boskiego zarządzenia, na mocy którego Izrael stał się Jego ludem Przymierza, były ofiary Dnia Pojednania – krew cielców i kozłów. Te jednak mogły stanowić zadośćuczynienie co najwyżej za jeden rok. Mesjasz, jako bardziej kompetentny Pośrednik, podczas większego Dnia Pojednania złożył Ojcu bardziej przyjemne ofiary, które mogą sprawić i rzeczywiście sprawiają zmazanie grzechu na zawsze i dla wszystkich ludzi, którzy znajdują się pod Nowym Przymierzem. Powstaje pytanie, w jaki sposób Nowe Przymierze będzie działało w stosunku do tych, którzy znajdują się pod Przymierzem Synaickim. Odpowiadamy, że Prawo w obu przypadkach jest takie samo. Różnica pomiędzy starym Przymierzem Zakonu a Nowym Przymierzem (Zakonu) będzie polegała jedynie na zastąpieniu Mojżesza i jego obrazowego, niewystarczającego dzieła przez nowego Pośrednika i jego dzieło – efektywniejsze od Mojżeszowego. Lud wybrany przechodził pewne smutne doświadczenia czekając na Mesjasza – Pośrednika ich Nowego Przymierza. Chwalebne wypełnienie będzie więcej niż zadośćuczynieniem za wszystkie rozczarowania związane z tym oczekiwaniem. Zamiast żyć po prostu jako naród obdarzony Bożą łaską, a potem umrzeć tak jak pod Przymierzem Zakonu, Żydzi pod prawami Nowego Przymierza otrzymają życie wieczne i pełnię ludzkiej doskonałości, która umożliwi im pozostawanie w absolutnej i ciągłej zgodności z Boskim Prawem.

Co więcej, ich misja jako pracowników Boga pod Nowym Przymierzem, mająca na celu błogosławienie wszystkich ludzi, będzie oznaczała przyprowadzenie pogan do tej samej ludzkiej doskonałości i życia wiecznego pod rządami Mesjasza-Pośrednika. Na pewno więc ci, którzy miłują Boskie obietnice dane ludowi wybranemu oraz Nowe Przymierze, przez które te obietnice zostaną spełnione, mogą się modlić: Panie, przyjdź Królestwo Twoje! Mesjaszu, przyjdź jak najprędzej! Zakończ panowanie grzechu i śmierci! Dokonaj wywyższenia wybranego ludu i błogosław wszystkie narody ziemi!

Charles Taze Russell – *Overland Monthly* /1910 rok – USA/